

Saints Constantine and Helen Greek Orthodox Church
THE WEEKLY CHURCH BULLETIN

Very Rev. Fr. Tom De Medeiros, Pastor
11025 S. Roberts Road, Palos Hills, IL 60465
Phone (708) 974-3400 Fax (708) 974-0179
www.stconstantinehelen.org

SUNDAY, MAY 24, 2020

Κυριακή 24η Μαΐου 2020
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ
Αποστ: Πραξ. 16:16-34
Ευαγγ: Ιωαν. 9:1-38

Sunday of the Blind Man
Today's Readings
Epistle: Acts: 16:16-34
Gospel: John 9:1-28

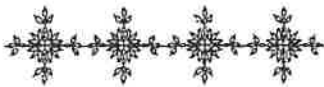
Χριστός Ανέστη! Christ is Risen!

LORD, HELP US SEE

In our very own city of Chicago, there was once a man, Dr. Jacob Bolotin, although his name that may not be known by the masses, he holds a very special place in medical history. He was born in 1888 and came from a Polish family who lived in poverty. Unfortunately, blindness was genetic in his family, and three out of the seven children in his family were born blind, including Jacob. Due to his disability, he quickly developed his other senses. After graduating from a school for the blind, Jacob worked as a salesman, selling brushes and typewriters on Chicago streetcars. His big dream was to become a doctor, but most colleges weren't willing to accept a blind student. After much persistence, he was finally accepted into the Chicago College of Medicine. When he graduated at the age of 24, he became the first blind person to become a licensed physician. Bolotin's specialty was studying diseases of the heart and lungs. Since he couldn't see his patients, he relied on his fingers and ears to diagnose a patient's ailments. One of many examples was his diagnosis of a young woman with an obstructed heart valve. He did it just by feeling her skin and listening to her heartbeat. In addition to his medical work, he traveled across the Midwest giving lectures on blindness and started the first all-blind Boy Scout troop. He passed away at a very young age of 36, but gave us an inspiration and an example for all of us to follow.

In today's Gospel of John, we read about the blindness of a man who was also blind from birth. Just like the Doctor, he had never been able to see anything. But on this day, he was to see, and his first image in life would be to meet the Lord. Jesus told to His disciples, "I am the light of the world." He would bring light to this blind man—because all he had seen his whole life was darkness. Jesus spit on the ground, made some mud and He put it on the man's eyes. The man could now see! This man who had never seen anything could now see it all. But what did he see? To this point, we only consider physical blindness - not being able to see to see objects. The most important kind of blindness, is spiritual blindness – where we see with our eyes – but we can't see God, His love, His forgiveness, and His blessings. If a person has this kind of blindness, one may get lost and never find the way.

In this passage, the Pharisees, the religious leaders of the day, were missing the bigger picture as many of us do. They didn't see the work of Christ in this man. We can find many instances in our world of spiritual blindness. Many people do not believe that Christ is the Saviour of the world, even though Jesus healed so many, just like this man. These healings were not tricks. The Pharisees admit that the miracles were real. Something very fresh in our minds is the Resurrection. Then there were the disciples, who turned from uneducated workers into strong and inspired Apostles. They may have started with spiritual blindness, in time, they would be able to see very clearly. Christ came so that we can find and truly see the way to salvation.

Thursday, May 28

Ascension of our Lord

9:00 a.m. Divine Liturgy

Vespers and Divine Liturgy
will be via live stream

Πέμπτη 28η Μαΐου
ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ώρα 9:00 π.μ.

Θεία Λειτουργία

Η Θεία Λειτουργία
θα είναι μέσω
ζωντανής μετάδοσης

ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

<< 'Η μητέρα όλων
των αρετών
είναι ή προσευχή.
'Οχι μόνον μπορεί να
καθαρίση καί νά θρέψη,
αλλά καί να φωτίση. >>

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Όπως διαβάζουμε στο Κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο (κεφ. 9, 1-38), ο Χριστός, περνώντας μέσα από την Ιερουσαλήμ, συναντάει έναν εκ γενετής τυφλό. Ο Κύριος, έκανε πυλό, αφού έφτυσε στο χώμα, του άλειψε τα μάτια και τον έστειλε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Ο τρόπος αυτός θεραπείας, μας υπενθυμίζει

τον τρόπο που ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, πλάθοντάς τον. Ο Θεός στην Παλαιά Διαθήκη, πλάθει τον άνθρωπο από χώμα, τώρα ο Χριστός, πλάθει τα μάτια του εκ γενετής τυφλού πάλι από χώμα. Ο ίδιος Θεός! Δοκιμάζει την πίστη του τυφλού και τον στέλνει στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου, και ζητάει τη δική του εκούσια και ελεύθερη συμμετοχή του στο θαύμα. Ο τυφλός όμως με πίστη, υπακούει στην εντολή του Θεού, πηγαίνει και πλένεται και επιστρέφει βλέποντας.

Όμως, η ζωή του θεραπευμένου τυφλού, δε έγινε ευκολότερη. Γίνεται στόχος της κακίας και του μίσους των Φαρισαίων, των ανθρώπων εκείνων που με ζήλο πίστευαν στο Θεό και στην τήρηση του Νόμου Του. Ανακρίνουν τον τυφλό κι αντί να πιστέψουν κι εκείνοι βλέποντας ζωντανό το θαύμα μπροστά τους, κλείνουν τα μάτια της ψυχής τους. Ο θρησκευτικός φανατισμός τους, όχι μόνο τους κλείνει τα μάτια της ψυχής και εξαφανίζει από την ψυχή τους τη διάκριση αλλά τους απομακρύνει τελικά και από το Θεό.

Οι γονείς του τυφλού, φοβούνται να ομολογήσουν το θαύμα που έγινε στο παιδί τους που γεννήθηκε τυφλό, για να μην γίνουν αποσυνάγωγοι. Τόση ήταν η πίστη τους και η χαρά τους που απέκρυσαν αποφεύγοντας με μαεστρία να ομολογήσουν ένα αληθινό γεγονός. «Έχει ηλικία αυτόν να ρωτήσετε!» Ίσως ο Χριστός να τους χάλασε τα σχέδια, αφού ο εκ γενετής τυφλός γιος τους ζητιάνευε. Ίσως τους χάλασε την ησυχία τους αφού έπρεπε να παρουσιαστούν στη συναγωγή και να ανακριθούν με τον κίνδυνο να γίνουν αποσυνάγωγοι. Κι εμείς οι χριστιανοί που ευεργετούμαστε καθημερινά από το Θεό, ντρεπόμαστε ή φοβόμαστε να ομολογήσουμε το Θεό από την ολιγοπιστία μας. Βάζουμε τα συμφέροντά μας πάνω από το Θεό, πιστεύοντας ενδόμυχα πως Εκείνος θα μας καταλάβει! Εκείνος θα μας καταλάβει αλλά θα δει και την πίστη μας και τις προτεραιότητες που έχουμε βάλει στη ζωή μας. Θα δει ποιους θεούς έχουμε βάλει στη θέση Του και με το δικό του τρόπο δε θα πάψει να μας υπενθυμίζει πως Εκείνος είναι το φως του κόσμου.

Ο τυφλός, τελικά δε θεράπευσε μόνο τα μάτια του σώματός του αλλά και της ψυχής του. Αναγνωρίζει και προσκυνεί τη θεότητα του Ιησού και δε διστάζει να το ομολογήσει στους θρησκευτικούς άρχοντες με θάρρος που θα το ζήλευαν πολλοί από μας. Δεν αρκεί μόνο η πίστη, χρειάζεται και η ομολογία πίστεως για να γίνουμε γνήσια παιδιά του Ιησού. Όταν ομολογήσουμε το Χριστό μπροστά στους ανθρώπους, θα μας ομολογήσει και Εκείνος μπροστά στον Πατέρα Του, μας έχει υποσχεθεί ο Κύριος.